

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. С.З., 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Диана Д. И.а
като разгледа докладваното от Анна Т. Трифонова Въззивно търговско дело
№ 20225501000355 по описа за 2022 година

Обжалвано е решение № 417/19.05.2022г., постановено по гр.д. № 5263/2021г. по описа на Районен съд – С.З., с което „З.Д.Ж.З. ” АД е осъдено да заплати на Г. И. Г. сумата от 9 522,86 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди за направени допълнителни разходи за продължаващо лечение на увреждания, вследствие настъпило на 11.06.2016г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 19.11.2021г. до окончателното й изплащане, както и сумата 850 лева, представляваща разноски по делото.

Въззивникът „З.Д.Ж.З. ” АД излага съображения за неправилност и необоснованост на постановеното решение. Посочена е съдебна практика. Развити са подробни съображения във връзка с направените оплаквания. Направено е искане да се отмени решението на РС и да се постанови друго, с което да се отхвърли иска като неоснователен и недоказан. В случай, че съдът намери иска за основателен, моли присъденото обезщетение да бъде намалено, поради прекомерност на същото. Претендират се разноските пред двете инстанции, като е представен списък. Направено е искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, с формулирани задачи.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемия Г.

И. Г., с който се взема становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Изложени са съображения по направените във въззивната жалба оплаквания. Посочена е съдебна практика. Моли съда да потвърди обжалваното решение като законосъобразно и правилно. Няма направени доказателствени искания. Претендират се разноските по делото.

Окръжен съд – гр. С.З., в настоящият състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание чл. 226, ал. 1 от КЗ/отм./, вр. чл. 45 от ЗЗД.

Ищецът Г. И. Г. моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетение за причинени имуществени вреди, в размер на общо 9 522, 86 лв., представляващи допълнителни разходи за лечение вследствие на получените увреждания в резултат на претърпяното ПТП на 11.06.2016г., които разходи не са били предмет на Щета №0801-000700/2018- 01, нито попадат в присъдените обезщетения с решенията по т.дело №195/2019г., по описа на ОС гр.С.З., и в т.дело №738/2020г., по описа на Апелативен съд гр.П., която сума представлява 4/5 от общо направените разходи от 11 903, 57лв., като е отчетено 1/5 съпричиняване, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането - 11.06.2016г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът „З.Д.Ж.З.” АД - С. в депозирания писмен отговор изразява становище за неоснователност на иска.

С Присъда № 13/09.04.2019г., постановена по НОХД № 62/2019 г. по описа на Окръжен съд – С.З., влязла в законна сила на 29.04.2019г., водачът на л.а. „БМВ“, с рег. № *** - И.Б., е призната за виновна в това, че на 11.06.2016г. на път II - 57, на моста над АМ „Тракия“, км 11+200, в землището на с. С., общ. Р., обл. С.З., при управление на лекия автомобил, нарушила правилата за движение, предвидени в ЗДвП - чл. 16, ал.1, т.1 от ЗДвП, като по непредпазливост е причинила смъртта на повече от едно лице и телесна повреда на повече от едно лице, измежду които и ищеца по настоящото дело Г. Г., като е осъдена на „Лишаване от свобода“ за срок от три години, като изпълнението на наложеното наказание, на осн. чл. 66, ал. 1 от НК, е отложено за срок от пет години, считано от влизане на присъдата в сила.

Към датата на ПТП за л.а. „БМВ“, с рег. № ***, управлявано от виновния водач И.Б., има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в „З.Д.Ж.З.“ АД по застрахователна полица № BG/30/115002122673, сключена на 17.08.2015 г., валидна от 17.08.2015 г. до 17.08.2016 г.

Видно от приложеното т. д. № 195/2019 г. по описа на Окръжен съд – С.З., с влязло в сила решение № 251/06.08.2020 г., изменено с решение № 260175/14.06.2021 г. постановено по в.т. дело № 738/2020 г., по описа на Апелативен съд - П., „З.Д.Ж.З.“ АД е осъден да заплати на Г. И. Г. **сумата от 95 000 лв.** за неимуществени вреди, изразяващи се в причинени душевни болки и страдания вследствие фрактури на лявата бедрена кост и на лявата подбедрица, както и настъпили като усложнения хроничен остеомиелит, псевдоартроза на лявата бедрена кост, захарен диабет тип 2, увреждания на нерви, претърпени многократни операции във връзка с уврежданията и последвалите усложнения на заболяванията, които вреди са настъпили вследствие на претърпяно от ищеца ПТП на 11.06.2016г., причинено по вина на И.Б. - водач на л.а. „БМВ 318 Д“, с рег. № ***, с валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена при ответното дружество, както и **сумата от 4 982, 98 лв.** за имуществени вреди за разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на увреждането. Със същото решение е **отчетено съпричиняване в размер на 1/5 на ищеца с настъпилия вредоносен резултат.**

В настоящото производство, ищецът представя писмени доказателства - епикриза от Ортопедичен комплекс - Клиника по ортопедия и травматология гр. С.З., амбулаторен лист от 03.09.2020г., медицинско направление от 29.03.2021г., рецепти, както и фактури с касови бонове за закупени медикаменти, на обща стойност 11 903.57 лв.

С молба, адресирана до ответното дружество, ищецът е поканил застрахователното дружество да му изплати допълнително обезщетение в размер на 11 903.57 лв. за претърпени имуществени вреди за направени разходи за продължаващо лечение на травмите му, причинени от настъпилото на 11.06.2016г. ПТП.

В отговор на молбата, до ищеца е изпратено писмо изх. № 5725/10.11.2021г. от ответника, с който последният отказва да изплати исканото обезщетение, поради липсата на основания за ангажиране на

застрахователната отговорност на дружеството.

Във връзка с изясняване на делото от фактическа страна е назначена съдебномедицинска експертиза, от чието заключение се установява следното:

Вещото лице посочва, че вследствие настъпилото на 11.06.2016г. ПТП, ищецът е получил фрактура на лявата бедрена кост, открита фрактура на лявата подбедрица, фрактура на дясната срамна кост и контузия на гръдния кош. Контузията на гръдния кош без фрактури на ребра изисква период на възстановяване до 10 дни, т.е. може да се счита, че нейното лечение е приключило. Счупването на дясната срамна кост, лекувана с режим на покой/консервативно/е приключило до изтичане на 2 месеца след датата на ПТП. Откритата фрактура на лявата подбедрица е възстановена за почти двойно по-дълъг срок спрямо нормалния, тъй като е била замърсена по време на ПТП, наложило се е многократно да бъде оперирана с цел премахване на некротични материи, присаждане на свободен кожен трансплантант, както и на по-късен етап артродезиране на глезенната става. Нейното лечение е приключило до края на първата година след произшествието. Счупването на лявата бедрена кост лекувано оперативно и усложнено с мекотъканна и на по-късен етап и костна инфекция е продължило години, с многократни оперативни намеси, и продължава и до сега.

Вещото лице посочва, че всички описани травми в исковата молба отговарят на тези от медицинската документация.

Видно от заключението, ищецът Г. още на 11.06.2016г. е постъпил в тежко общо състояние с множество телесни увреждания в Отделение по ортопедия и травматология на УМБАЛ-С.З.. Още същия ден - в спешен порядък е извършено оперативно лечение на фрактурата на лявата бедрена кост като е фиксирана с плака и винтове, откритата фрактура на лявата подбедрица е обработена щателно, направен е дебридман на некротични тъкани, репозиция на фрагментите на фрактурата и е фиксирана с външен фиксатор. На 23.06.16г. е оперирана отново лявата подколеница, като са ексцезирани други некротични тъкани. На 30.06.16г. оперативно отново е направен дебридман на подколеницата и е сменен външния фиксатор. В последващия период поради поява на гноеродна секреция в откритите раневи участъци на лявата подколеница е прилагана продължителна антибиотична терапия. Раната на лявата подколеница се е успокоила откъм инфекцията. На

19.07.16г. е направена свободна кожна трансплантация като е използвана кожа от дясното бедро. На 08.08.16г. ищецът отново е хоспитализиран в ООТ на УМБАЛ поради рефрактура на лявата бедрена кост. На 12.08.16г. е оперирано лявото бедро като са отстранени старите остео синтези и средства/плака и винтове/ и фрактурата е синтезирана с дълъг бедрен интрамедуларен пирон. На 26.10.16г. отново е приет в ООТ за снемане на външния фиксатор на подбедрицата. На 04.11.16г. е отстранен външният фиксатор, фрактурата е фиксирана с интрамедуларен пирон и в зоната на същата е приложен костен автоприсадък, взет от тазовата кост на пациента. На 18.01.17г. е хоспитализиран в МБАЛ"Тракия" поради появило се ново усложнение- периферно стволова увреда на н.феморалис син с тежък проведен блок,а също и на неговите разклонения по крака надолу под коляното. След това е пролежал в ОФРМ на МБАЛ"Тракия" за електро-физио-лечение. На 15.05.17г е приет в ООТ на УМБАЛ поради невромускулна пареза на ходилните мускули на левия крак. За да може да стъпва на този крак оперативно е направена артродеза на глезенната става. На 28.06.17г. отново е приет в ООТ поради установена локална колекция в меките тъкани на бедрото и остеосклеротични промени в бедрената кост. На 11.07.17г. е отстранен интрамедуларния пирон от лявото бедро. На 01.11.17г. е приет в ООТ за премахване на интрамедуларната остеосинтеза от лявата подколеница, което е извършено на 03.11.17г. През м.януари 2018г. Г. е получил болки в областта на лявото бедро придружени с флуктоация. Рентгенологично е потвърден остеомиелитът на бедрената кост като хроничен. На 26.01.18г. е извършена фасциотомия, дебридман, лаваж, дренаж. Предвид персистиращата инфекция на лявото бедро с периоди на екзацербация е насочен към специализирана клиника по гнойно септична хирургия на УМБАЛСМ"П.". Там е приет на 28.06.18г. Поради обострено инфектно състояние на 29.06.18г. е извършена остектомия на лявото бедро. Една седмица по-късно -на 10.07.18г., поради сходни оплаквания, ищецът е приет в ООТ-С.З.. На 19.07.18г. е направена фасциотомия и саниране на гнойната зона. На 14.08.18г. отново е приет в клиниката по гнойна хирургия на „П.. На 15.08.18г. е направена остектомия, лаваж, дренаж. На 22.08.18г. отново е приет в същата клиника и на 23.08.18г. е направена поредна ексцизия, некректомия, лаваж, дренаж. На 15.10.18г. Г. отново е приет в гнойната клиника и на 16.10.18г. - поредна остектомия. На 19.02.19г. е приет

в клиниката по гнойно септична хирургия - С. където му е предложено да бъде ампутиран левият крак над фрактурата на бедрото/над остеомиелитното огнище./Той е отказал. На 20.02.19г. е извършена поредна остеотомия и саниране. На 25.03.19г. за пореден път е приет в гнойно септичната клиника и на 26.03.19г. е извършена фасциотомия, лаваж, дренаж. На 01.07.20г. е хоспитализиран в ООТ-С.З. поради засилване на гноевидната секреция от фистулата на лявото бедро. Опериран е на 03.07.20г. фасциотомия, дебридман, лаваж, дренаж.

От амб.лист №571/04.09.20г. за преглед при ортопед, вещото лице е констатирало, че ищецът продължава да бъде с рентгенови данни за хроничен, фистулозен остеомиелит, със силно ограничени движения в лявата колянна става, с невъзможни движения в лявата глезенна става, с грозен цикатрициален и деформиран вид на лявата подколеница, с куцаща походка. Ищецът Г. периодично е провеждал рехабилитация или в домашни условия или в специализирано заведение според локалния статус на травмираните зони. Посочва, че в периодите когато раните на подколеницата не са затворени и когато около същата има наложен външен фиксатор не са подходящи за извършване на кинезитерапия. Също такива са и периодите когато възпалителните инфектни огнища на лявото бедро са в активна фаза.

Ищецът за последните няколко години от 2019г. насам, е претърпял още няколко операции - една в гр. С.З. и три в гр. И., Т.. На 18.10.2021 г. в И. в условията на ортопедична клиника е направено саниране на инфектната област на ляво бедро. При тази операция също е резецирана/премахната/част от бедрената кост в цялата ѝ дебелина, която е била с белези на инфекция. След тази операция отново е продължил с дълъг курс на широко спектърен антибиотик. На 18.11.21 г. чрез оперативно отваряне на лявото бедро и достигане до бедрената кост е поставено устройство за удължаване на бедрото. На 24.01.2022г. отново в същата клиника в И. е наложен външен рингов фиксатор и между горната и долната част на бедрото, т.е. в празния от кост участък е имплантиран автоприсадък от фибуларната кост на дясната подколеница. Този външен фиксатор държи и фиксира бедрото - до м.май.2022г.

Според вещото лице, приложените фактури с касови бонове са по повод закупуването предимно на антибиотици. Те са били необходими твърде често

за подтискане или преодоляване на инфекцията, поразила лявото бедро и подколеница.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че всички представени по делото фактури и медикаменти са използвани само по повод настъпилото у ищеца увреждане, като същите медикаменти съответстват на лечението. Периодично това лечение е променяно и подсилвано с все по - силна медикаментозна антибиотична терапия.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 226, ал. 1 от КЗ/отм./](#) е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

Към дата на ПТП- 11.06.2016г. л.а. марка „БМВ 318 Д“ с рег. № *** е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите със „З.Д.Ж.З.“ АД валидна от 17.08.2015г. до 17.08.2016г. Поради това ответното дружество отговаря за причинените от застрахования вреди съгласно чл.223 КЗ(отм.).

По делото безспорно също така се установи, че травматичните увреждания на ищеца се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на застрахования автомобил – И.Б., което е установено влязла в сила на Присъда № 13/09.04.2019г. по НОХД № 62/2019 г. по описа на Окръжен съд- С.З., която според чл. 300 от ГПК е задължителна за гражданския съд.

Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./](#), следва да бъде ангажирана, като предявеният иск за имуществени вреди се явява доказан по основание.

Не е спорно, че с влязло в сила решение, постановено по т.дело № 195/2019 г., по описа на Окръжен съд - С.З., изменено с решение по в.т.дело № 738/2020 г., по описа на Апелативен съд - П., ответното дружество е осъдено да заплати на ищеца сумата от 95 000 лв. за обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в причинени душевни болки и страдания вследствие фрактури на лявата бедрена кост и на лявата подбедрица, както и настъпили като усложнения хроничен остеомиелит,

псевдоартроза на лявата бедрена кост, захарен диабет тип 2, увреждания на нерви, претърпени многократни операции във връзка с уврежданията и последвалите усложнения на заболяванията, които вреди са настъпили вследствие на претърпяно от ищеца ПТП на 11.06.2016г., както и сумата от 4 982, 98 лв. за обезщетение за имуществени вреди за разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на увреждането. С решението на Апелативен съд - П. е прието съпричиняване на ищеца в размер на 1/5 на вредите.

Основният спорен въпрос между страните е наличието на връзка между настъпилото ПТП и причинените на ищеца вреди, чието обезщетяване се претендира.

Въззивният съд намира, че от представените по делото писмени доказателства и заключението на съдебномедицинската експертиза е безспорно, че вследствие настъпилото на 11.06.2016 г. ПТП, Г. И. Г. е получил фрактура на лявата бедрена кост, открита фрактура на лявата подбедрица, фрактура на дясната срамна кост и контузия на гръдния кош. Счупването на лявата бедрена кост е лекувано оперативно, но са настъпили усложнения, изразяващи се в мекотъканна инфекция, а на по - късен етап се появява и костна инфекция. Лечението е продължило години, с многократни оперативни намеси, включително и в чужбина и продължителна антибиотична терапия. Към настоящия момент, ищецът продължава да бъде с рентгенови данни за хроничен, фистулозен остеомиелит, със силно ограничени движения в лявата колянна става, с невъзможни движения в лявата глезенна става, с грозен цикатрициален и деформиран вид на лявата подколеница, с куцаща походка. Представените по делото фактури с приложени към тях касови бонове установяват закупуването на медикаментите за провежданата продължителна антибиотична терапия.

С оглед изложеното въззивният съд намира, че претендираните от ищеца разходи за лечението му се намират в пряка причинна връзка с настъпилите увреждания вследствие на процесното ПТП, поради което предявеният иск се явява основателен. Видно от представените доказателства стойността на направените разходи за лечение е 11 903.57 лв., като правилно първоинстанционният съд е съобразил приетото с решение № 260175/14.06.2021 г. постановено по в.т. дело № 738/2020 г., по описа на Апелативен съд – П., съпричиняване от ищеца за настъпилия вредоносен резултат - от 1/5. Ето защо размерът на дължимото от ответното дружество, обезщетение за причинените имуществени вреди е в размер на 9 522, 86 лв.

С оглед основателността на предявения иск, следва да бъде разгледано направеното възражение за изтекла погасителна давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 197 от КЗ, правата по договор за застраховка „гражданска отговорност“ се погасяват с изтичане на пет години от датата на настъпване на събитието. Поради това в настоящия случай,

давностният срок за вземането е започнал да тече от датата на настъпване на ПТП - 11.06.2016 г. В Кодекса за застраховането обаче няма разпоредби, които да регламентират спирането и прекъсването на давностен срок, поради което следва да се приеме, че приложение намират общите правила посочени в чл. 115 и чл. 116 от ЗЗД. Съгласно чл. 116, б. „б“ от ЗЗД, давността за вземането се прекъсва, с предявяване на иск, а съгласно чл. 115, б. „ж“ от ЗЗД, давност не тече докато трае съдебният процес за вземането.

Не е спорно, че между страните по делото е имало предходно производство, по предявени иски с правно основание чл. 226 от КЗ /отм./ от Г. И. Г. против ответното дружество, по които е формирана сила на пресъдено нещо, относно наличието на деликт, претърпените от ищеца вреди вследствие на деликта и причинната връзка на тези вреди с него. Поради това въззивният съд намира, че проведеното производство по т. д. № 195/2019 г. по описа на Окръжен съд – С.З. е прекъснало давността, която е започнала да тече от датата на ПТП – 11.06.2016 г. на основание чл. 116, б. "б" ЗЗД, като от прекъсването е започнала да тече нова петгодишна давност по аргумент от 117, ал. 1 от ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от ЗЗД, срокът на вземане, установено със съдебното решение е всякога пет години. Ето защо като се вземе предвид датата на която е постановено решението по в.т.д. № 738/2020г. по описа на Апелативен съд – П., която е 14.06.2021 г., следва извода, че към датата на подаване на настоящия иск за имуществени вреди, петгодишният давностен срок не е изтекъл и възражението на ответника за изтекла погасителна давност е неоснователно.

Предвид гореизложеното въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

По отговорността за разноските:

Ответното дружество е направило възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца, адвокатско възнаграждение в размер на 850 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата № 1, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията са следните: при интерес от 5 000 лв. до 10 000 лв. – 580 лв. + 5% за горницата над 5 000 лв. При спазване на посочените правила в настоящия случай минималният размер на адвокатското възнаграждение е **806, 14 лв.** Въззивният съд намира, че предвид правната и фактическа сложност на делото, адвокатското възнаграждение не следва да бъде намалявано до минималния размер от 806, 14 лв.

С оглед изхода на делото „З.Д.Ж.З.“ АД следва да заплати на Г. И. Г. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 850 лв.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 417/19.05.2022 г., постановено по гр.д. № 5263/2021 г. по описа на Районен съд – С.З..

ОСЪЖДА „З.Д.Ж.З.” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., *** **да заплати** на Г. И. Г., ЕГН *****, от гр. С.З., *** направените по въззивното дело разноски за адвокатско възнаграждение **в размер на 850 лв.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____